บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีผู้ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันอยู่ทุกมุมโลก จนเป็นที่ยอมรับว่า ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากล (English as an International Language) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสภาพสังคมปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเข้าสู่ยุคแห่งความหลากหลายของข้อมูลข่าวสารสารสนเทศ และมีการรวมกลุ่มในภูมิภาคต่าง ๆ เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน ทำให้มีการติดต่อสื่อสารโดยการใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษากลางมากยิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังคำกล่าวของ เค เค ซรีดาร์ (K.K. Sridhar , 1996 cited by Jennifer Jenkins , 1996 : 10) ที่ว่า "แต่เดิมผู้เรียนภาษาอังกฤษมีจุดมุ่งหมายในการเรียนเพื่อใช้สื่อสารกับเจ้าของภาษา (Native Speakers of English) เท่านั้น แต่ในปัจจุบันจุดมุ่งหมายดังกล่าวได้เปลี่ยนแปลงไป ผู้เรียนภาษาอังกฤษกลับมุ่งที่จะใช้สื่อสารกับผู้พูดที่มาจากชาติต่าง ๆ ไม่เฉพาะกับเจ้าของภาษาเท่านั้น" ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างมากสำหรับโลกปัจจุบันที่มีการติดต่อสื่อสารกันอย่างกว้างขวางและสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่

นอกจากความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปแล้ว จุดมุ่งหมายของการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารให้ทันกับความก้าวหน้าทางธุรกิจหรือในวงการอาชีพต่าง ๆ ก็มีมากขึ้น ส่งผลให้การเรียนภาษามุ่งเน้นที่จะให้ตรงตามความต้องการในการใช้ภาษาและความสนใจของผู้เรียน จึงมีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะขึ้น (English for Specific Purposes) ซึ่ง พีเตอร์ สตรีเวนส์ (Peter Strevens ,1977 : 90-92 อ้างถึงใน สุมิตรา อังวัฒนกุล , 2537 : 11) ได้กล่าวถึงภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า "เป็นการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อสนองความต้องการโดยเฉพาะของผู้เรียน ซึ่งมีจุดประสงค์ที่จะใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการหนึ่งการใดโดยเฉพาะ"

อาห์เม็ด เคเดอร์ อัล กอราชิ (Ahmed Kheder Al Gorashi , 1989 : 3012) กล่าวถึงลักษณะของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า "เป็นสาขาหนึ่งของการสอนภาษาที่ยึดหลักของ ความต้องการทางการสื่อสารของผู้เรียน โดยใช้การวิเคราะห์ความต้องการ (Needs Analysis) และยึดหลักภาษาศาสตร์สังคม"

แคทเธอรีน วอลเลซ (Catherine Wallace , 1993 : 65) กล่าวถึงความหมายของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า "ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะคือภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับทางวิชาการหรือสาขาวิชาชีพโดยเฉพาะ เช่น วิศวกรรมศาสตร์ เภสัชศาสตร์ ซึ่งนักศึกษาในสาขาวิชาเหล่านี้มีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อแสวงหาความรู้ที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของตน"

แคร์รอล ลอง บัทเทอร์ฟิลด์ (Carol Long Butterfield , 1995 : 1851) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายที่เป็นพื้นฐานของโปรแกรมภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า "เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหน้าที่ในทางวิชาการ วิทยาศาสตร์ และทางเทคโนโลยีหรือทางอาชีพต่าง ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษได้"

ดังนั้นลักษณะโดยทั่วไปของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะคือ ภาษาอังกฤษที่ตอบสนองความต้องการทางการสื่อสารของผู้เรียนเพื่อวัตถุประสงค์ใดวัตถุประสงค์หนึ่งโดยเฉพาะ และมีลักษณะเป็นการรวมกันระหว่างทักษะทางภาษากับเนื้อหาทางวิชาการ

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนี้มีความแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) ในหลายประการ ตามที่ พัฒน์ น้อยแสงศรี (2524 : 8-11) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและภาษาอังกฤษทั่วไปว่า "ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการเรียน คือต้องการเพิ่มหรือปรับความสามารถทางภาษาให้เข้ากับหน้าที่การงานหรือการเรียนในด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ ซึ่งผู้เรียนต้องเรียนภาษาอังกฤษทั่วไปเพื่อให้มีความรู้ความสามารถในภาษาทุก ๆ ด้านเสียก่อน"

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538 : 22-23) ได้กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ และภาษาอังกฤษทั่วไปว่า

> การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปนั้น มุ่งจะให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ภาษาที่ใช้ทั่วไปและภาษาที่เป็นแบบอย่าง เช่น บทอ่านที่ตัดตอนมาจากวรรณกรรมหรือบทโคลงที่เป็นของกวีที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไป ผู้เรียนไม่ว่าจะเรียนวิชาหลักสาขาใด ก็ต้องเรียนภาษาอังกฤษในแนวเดียวกัน เนื้อหาของบทเรียนที่นำมาสอนก็มิได้เน้นสาขาใดโดยเฉพาะ มักจะเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป ที่คนส่วนใหญ่มีประสบการณ์ ส่วนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้น เน้นความจำเป็นในการใช้ภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของผู้เรียน โดยสนองความ

ต้องการทางด้านการศึกษาและวิชาการ และความต้องการทางด้านอาชีพ เช่น เป็นเครื่องมือช่วยให้ผู้เรียน ในระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย ให้สามารถอ่านตำราทางวิชาการในขณะที่ศึกษาอยู่ และเมื่อออกมาประกอบอาชีพก็สามารถใช้ในวิชาชีพของตนเองได้ด้วย ภาษาของภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะไม่ใช่ภาษาที่คิดค้นขึ้นเป็นพิเศษ เพียงแต่นำภาษาธรรมดามาใช้ในขอบเขตเฉพาะวิชาชีพ เพื่อสื่อความหมายในวงวิชาชีพเดียวกัน

พอลลีน โรบินสัน (Pauline Robinson , 1984 : 20-40) ได้กล่าวถึง ความแตกต่างระหว่างภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ดังนี้

1. การเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีเวลาในการเรียนจำกัด แบบเรียนจึงมุ่งเสนอลักษณะ หรือทำเนียบภาษา (Register) ที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ในสาขาของตน ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจึงแตกต่างจากภาษาอังกฤษทั่วไปตรงที่ผู้สอนมิได้ใช้แบบเรียนภาษาอังกฤษที่มีหัวข้อเรื่อง สถานการณ์ในการใช้ภาษาและหน้าที่ทางภาษาที่ตรงกับความสนใจของคนทั่วไป แต่จะเน้นเฉพาะที่สัมพันธ์กับสาขาวิชาของผู้เรียน แบบเรียนที่ใช้จึงไม่ยึดติดเพียง เล่มใดเล่มหนึ่ง

2. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค เครื่องสัมพันธ์ความ (Discourse Markers) และการผูกพันรูปเรื่อง (Cohesion) ซึ่งการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ได้ละเลยในจุดนี้

3. ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะตอบสนองความต้องการทางภาษาของผู้เรียน และมีความเกี่ยวข้องกับ วิชาเฉพาะสาขา ดังนั้นผู้เรียนโดยเฉพาะผู้ที่ทำงานแล้ว และต้องการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปปรับใช้กับอาชีพของตน จึงมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เนื่องจากได้รับประโยชน์จากการเรียน

4. การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ เช่นเดียวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั่วไป ในขณะเดียวกันก็มีการใช้เทคนิคการสอนต่าง ๆ เช่น เกม และบทบาทสมมติที่หลากหลายกว่า เนื่องจากมีการฝึกใช้ภาษาที่ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้

นอกจากนี้ พอล สไตน์เฮาเซน (Paul Steinhausen , 1993 : 12) ได้สรุปลักษณะของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า

เป็นการศึกษาที่จัดสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ (Adult Learners) และสอน

เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) แล้ว นอกจากนี้ควรจะจัดให้มีการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ในระดับที่สูงกว่าระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education) และควรสอดแทรกภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนในสาขาวิชาต่าง ๆ (English for Academic Purposes) ในระดับมัธยมศึกษาพร้อม ๆ กับการสอนภาษาอังกฤษทั่วไปด้วย

ซาร่า โทมัส (Sarah Thomas , 1994 : 97) กล่าวว่า "การสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นจะเป็นการรวมระหว่างทักษะทางภาษากับเนื้อหาทางวิชาการเข้าไว้ด้วยกัน"

ดังนั้นในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะนั้นผู้เรียนจะต้องอ่านเนื้อหาทางวิชาการหรือเนื้อหาเฉพาะทางสาขาของตนซึ่งเป็นการอ่านชนิดพิเศษที่แตกต่างจากการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ดังที่ ที เอช แอนเดอร์สัน และบี บี อาร์มบรัสเตอร์ (T.H. Anderson and B.B. Armbruster , 1984 : 657 cited by May Shin , 1992 : 289) กล่าวถึงลักษณะของบทอ่านเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะว่า "เป็นบทเรียนทางวิชาการตามหลักสูตรเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้เนื้อหาใหม่และให้สามารถอ่านให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งและเกิดการเรียนรู้ซึ่งถือว่าเป็นการอ่านชนิดพิเศษที่ต้องการกระบวนการที่แตกต่างจากการอ่านเพื่อความสนุกสนานหรือการอ่านเพื่อเอาข้อมูลทั่วไป ในเรื่องการให้ความสนใจ การถอดรหัสข้อมูล และการเรียกข้อมูลที่มีกลับออกมา"

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า การสอนอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปนั้นต่างจากการสอนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะโดยที่การสอนภาษาอังกฤษทั่วไป จะมุ่งสอนอ่านเนื้อหาทั่ว ๆ ไป มิได้เน้นสาขาใดโดยเฉพาะ โดยมีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ศึกษาภาษาเพื่อเป็นพื้นฐานในการอ่านต่อไป ส่วนการเรียนการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะเป็นการสอนภาษาอังกฤษโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน ซึ่งอาจใช้ในการศึกษาหรือประกอบอาชีพและมุ่งเสนอลักษณะที่สำคัญทางภาษาที่จำเป็นต่อผู้เรียนโดยผ่านเนื้อหาทางวิชาการที่ผู้เรียนเกี่ยวข้องอยู่ เพื่อให้สามารถใช้ทักษะการอ่าน ให้เกิดประโยชน์ต่าง ๆ ที่ต้องการ

จากลักษณะของเรื่องที่อ่านดังกล่าว อาเดล แอบด์ แอลฮาลิม เอลชีค (Adel Abd Elhalim Elsheikh , 1986 : 2869-A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์และทันตแพทย์ศาสตร์ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมาก

หอสมุดกลาง สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กว่าภาษาอังกฤษทั่วไป และยังพบว่า นักศึกษาสามารถทำข้อสอบที่มีบทความเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนได้ดีกว่าบทความที่ไม่คุ้นเคย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ โจเซฟ ดับบลิว เอลบา และลินท์ ฮาเชอร์ (Joseph W. Alba and Lynn Hasher, 1983 : 203-231) ที่กล่าวว่า "โครงสร้างที่คุ้นเคยก่อให้เกิดการระลึกได้ด้านความหมายของข้อความ พื้นความรู้เดิมจะมีความสัมพันธ์กับข้อมูลใหม่ มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ (Comprehension) และเป็นสิ่งสำคัญสำหรับ การเข้ารหัสข้อมูล (Encoding) การเก็บรหัส (Strorage) และการดึงข้อมูลออกมาใช้ (Retrieval)" ดังนั้นจึงมีแนวโน้มว่านักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะจะอ่านบทอ่านที่เกี่ยวข้องกับสาขาที่เรียนได้ดีกว่าการอ่านบทอ่านที่มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป

ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น การประเมินผลนับว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าทั้งแก่ผู้สอนและผู้เรียน ดังที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539 : 1) กล่าวว่า "การประเมินผลจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงสิ่งที่ตนทราบ และสิ่งที่ตนไม่ทราบ และขณะเดียวกันจะเป็นข้อมูลป้อนกลับที่สำคัญสำหรับผู้เรียนและผู้สอน" ในการประเมินผลนั้นการทดสอบเป็นวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ ดังที่ อาร์เธอร์ ฮิวส์ (Authur Hughes, 1989 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการทดสอบว่า "บางโอกาสมีการสอนที่ไม่ดีและไม่ถูกต้องเหมาะสม ในตอนนั้นการทดสอบจะมีอิทธิพลในทางบวกต่อการสอน การทดสอบจึงควรเป็นสื่อสนับสนุนการสอนที่ดีและถ้าจำเป็นควรจะมีอิทธิพลในการแก้ไขการสอนที่เลวให้ดีขึ้นอีกด้วย"

การทดสอบจึงมีผลต่อการสอน และสามารถช่วยให้การสอนนั้นมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นได้ ในการทดสอบทางภาษาโดยเฉพาะการทดสอบความเข้าใจในการอ่านนั้น เอ็ม เอ เกิร์นสเบเชอร์ (M.A. Gernsbacher , 1990 cited by Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 :300-301) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสร้างโครงสร้าง (Theory of Structure Building) ในการทำความเข้าใจในบทอ่านไว้ว่า

> กระบวนการพื้นฐานของทฤษฎีการสร้างโครงสร้างมี 3 กระบวนการซึ่งเกี่ยวข้องกับวิธีการได้ข้อมูล กระบวนการเหล่านี้เกี่ยวข้องกับโครงสร้างของรูปแบบทางความคิด โดยเริ่มจากโครงสร้างหลัก การจัดข้อมูลใหม่เข้าสู่โครงสร้างที่มีอยู่แล้ว และการเปลี่ยนไปสู่โครงสร้างใหม่ แรกเริ่มของการพัฒนาความเข้าใจที่มีต่อบทอ่าน เริ่มจากโครงสร้างหลัก ต่อมาเมื่อได้ข้อมูลแล้วจึงจัดข้อมูลเข้าสู่โครงสร้างหลักหรือ อาจจะเปลี่ยนไปเพื่อสร้างโครงสร้างใหม่ การจัดข้อมูลเกิดขึ้นเมื่อข้อมูลที่ได้มามีความต่อเนื่องกับโครงสร้างแรกเริ่ม ข้อมูลใหม่ที่จัดเข้าไว้แล้วจะสามารถขยายโครงสร้างหลักนั้นขึ้นได้อีก หากข้อมูลที่ได้มานั้นไม่เกี่ยวข้องกับโครงสร้างหลัก โครงสร้างใหม่ก็จะถูกสร้างขึ้น

กระบวนการนี้เรียกว่า การเปลี่ยนไปสู่โครงสร้างใหม่ ซึ่งการที่ข้อมูลจะได้รับการพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับโครงสร้างทางความคิดหรือไม่นั้น ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นได้รับการพิจารณาว่า มีความสัมพันธ์กับโครงสร้างหลักอย่างชัดเจน เป็นไปตามสมมติฐาน เป็นเหตุเป็นผล และอย่างเป็นธรรมชาติ

อาจกล่าวได้ว่ากระบวนการสร้างความหมายในรูปแบบของเยิร์นสเบเชอร์ (Gernsbacher's Model) ไม่ได้จำกัดเฉพาะข้อมูลจากบทอ่านเท่านั้น ทฤษฎีนี้ยึดรูปแบบของความเข้าใจโดยทั่วไป ดังนั้นข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ ก็สามารถรวมเข้าไว้ในรูปแบบการพัฒนาทางความคิดได้ แหล่งข้อมูลต่าง ๆ เช่น ความรู้เกี่ยวกับโลก ความรู้เกี่ยวกับระบบทางภาษาและความรู้อย่างเป็นทางการที่ได้จากบทอ่าน สามารถกลายมาเป็นโครงสร้างทางความคิดได้ด้วยตัวของมันเอง และสามารถบูรณาการเข้ากับโครงสร้างหลักที่มีอยู่แล้วหรือเปลี่ยนไปสู่โครงสร้างใหม่ ดังนั้นตามทฤษฎีนี้ การสร้างรูปแบบทางความคิด (Mental Model Construction) เป็นกระบวนการที่ดำเนินต่อไปเรื่อย ๆ ในการจัดข้อมูลที่มาจากแหล่งต่าง ๆ

แคลร์ เอ็ม กอร์ดอน และเดวิด แฮเนียร์ (Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 303) ได้สรุปเกี่ยวกับ ทฤษฎีของเยิร์นสเบเชอร์ ว่า ทฤษฎีของเยิร์นสเบเชอร์ ได้รวบรวมสิ่งที่ช่วยพัฒนารูปแบบทางความคิด(Mental Model) ซึ่งมีที่มาจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ และในการทดสอบนั้นอาจพิจารณาได้ว่าเป็นแหล่งเพิ่มเติมความรู้ ที่ช่วยพัฒนารูปแบบทางความคิดของผู้ทำข้อสอบได้ ดังนั้นแหล่งความรู้ที่หาได้ของผู้ทำข้อสอบขณะทำแบบสอบอยู่นั้นจึงไม่ได้มาจากบทอ่าน ความรู้พื้นฐานของผู้อ่านและความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่เป็นความรู้ที่ได้จากกระบวนการทดสอบด้วย ซึ่งในกระบวนการทดสอบจะมีการปฏิสัมพันธ์ระหว่างงานการทดสอบ ซึ่งได้แก่ รูปแบบการทดสอบ และภาษาที่ใช้ในแบบสอบ กับรูปแบบทางความคิดที่ผู้ทำข้อสอบได้สร้างขึ้น ถ้าข้อมูลที่ได้จากกระบวนการทดสอบในแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพที่จะพัฒนารูปแบบทางความคิด ข้อมูลเหล่านี้สามารถที่จะกลายมาเป็นแหล่งข้อมูลที่มีประโยชน์ สำหรับกระบวนการในการทดสอบต่อไป

จึงเห็นได้ว่าการทดสอบ สามารถเป็นแหล่งเพิ่มเติมความรู้ ความเข้าใจให้แก่ผู้ทำข้อสอบได้ด้วย นอกจากนั้น การทดสอบทางภาษายังส่งผลโดยตรงต่อการแสดงออกทางภาษาด้วย ดังคำกล่าวของแอล เอฟ บาคแมน (L.F. Bachman ,1990 : 133) ที่ว่า "การแสดงออกในการทดสอบทางภาษา จะมีความหลากหลาย เนื่องมาจากความสามารถทางภาษาของแต่ละคน และลักษณะของวิธีการทดสอบ" ซึ่งตามรูปแบบของบาคแมน (Bachman's Model) ลักษณะตามธรรมชาติของวิธีการทดสอบ คือ ภาษาที่

ใช้ในการเขียนข้อคำถามและการตอบสนองที่คาดหวัง โดยอาจให้ตอบสนองเป็นภาษาแม่ ภาษาเป้าหมาย หรือทั้งสองอย่างก็ได้ ซึ่งในปริบทของการประเมินการอ่านเพื่อความเข้าใจในภาษาที่สอง ภาษาที่ใช้ในการเขียนข้อคำถามเพื่อความเข้าใจ สามารถส่งผลต่อการแสดงออกของผู้ทำข้อสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ การมีคำถามที่เขียนโดยใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ของผู้ทำข้อสอบ จะช่วยให้ผู้ทำข้อสอบเข้าใจว่าต้องตอบสนองอย่างไร และจะเป็นการลดโอกาสที่ผู้ทำข้อสอบจะได้ข้อมูลที่ผิดพลาดซึ่งเกิดจากความเข้าใจตัวคำถามคลาดเคลื่อน ยิ่งกว่านั้น ผู้สร้างข้อสอบยังจะช่วยเพิ่มระดับความเข้าใจในตัวคำถามของผู้ทำข้อสอบให้สูงขึ้น จึงทำให้แบบสอบนั้นมีความตรงยิ่งขึ้นสามารถวัดความเข้าใจของผู้ทำข้อสอบที่มีต่อบทอ่านนั้น ดังที่ อีลานา โชฮารีมี (Elana Shohamy , 1984 : 147-170) และซี เอ็ม กอร์ดอน (C.M. Gordon , 1987 cited by Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 300-303) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สองที่ใช้ในการเขียนข้อคำถามและใช้ในการตอบคำถามพบว่ามีผลต่อการแสดงออกในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ

ภาษาที่ต้องการให้ผู้ทำข้อสอบตอบสนองจึงมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินผลการอ่านในภาษาที่สอง ดังที่ เจเน็ท เค สวาฟเฟอร์ แคเทอรีน เอ็ม เอเร็นส์และไฮดี เบิร์นส์ (Janet K. Swaffer Katherine M. Arens and Heidi Byrnes , 1991 : 155) ได้เสนอกรอบทฤษฎีเกี่ยวกับการทดสอบการอ่านเอาความว่า "ในการทดสอบการอ่าน ถ้าเป็นไปได้ควรจะยอมให้ผู้อ่านได้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของเรื่องที่อ่านเป็นภาษาของตนเอง การใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ในการทดสอบการอ่านภาษาที่สอง จะต้องเป็นการประเมินอย่างเต็มรูปแบบ และเป็นการให้แสดงความรู้พื้นฐานเชิงโวหารของผู้เรียนและการให้รายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วย" ซึ่งคล้ายกับที่ เจมส์ เอฟ ลี (James F. Lee , 1986 : 353) กล่าวถึงการประเมินความเข้าใจด้วยภาษาของผู้เรียนว่าจะทำให้ผู้เรียนได้แสดงออกถึงความเข้าใจของตนที่มีต่อเรื่องที่อ่านอย่างเต็มที่ นอกจากนี้ แคลร์ เอ็ม กอร์ดอน และ เดวิด แฮเนียร์ (Claire M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 300) ยังกล่าวว่า "เมื่อทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ความตรงของการทดสอบจะขึ้นอยู่กับระดับการตอบสนองของผู้ทำข้อสอบที่แสดงให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้ทำข้อสอบที่มีต่อบทอ่านนั้น" ซึ่ง แอล เอฟ บาคแมน (L.F. Bachman , 1990 : 25) ได้กล่าวถึงความตรงของแบบสอบว่า "ความตรงของแบบสอบขึ้นอยู่กับระดับคะแนนที่ได้ว่าเป็นตัวบ่งชี้ความสามารถของแต่ละบุคคลอย่างมีความหมาย...และวัดความสามารถนั้นและวัดส่วนอื่น ๆ อีกเล็กน้อย" ดังนั้นเมื่อต้องการวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในการทดสอบจึงไม่ควรให้มีสิ่งใดมาขัดขวางการแสดงออกซึ่งความเข้าใจของผู้ทำแบบสอบที่มีต่อบทอ่าน

ดังนั้นเมื่อทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน สิ่งที่ควรคำนึงถึงคือการทดสอบนั้นจะต้องมีความตรง กล่าวคือสามารถวัดความเข้าใจของผู้ทำข้อสอบที่มีต่อบทอ่านนั้น และถ้าผู้ทำข้อสอบได้ทำแบบสอบที่เป็นภาษาของตนเอง ปัญหาของความเข้าใจผิดหรือไม่เข้าใจคำถามนั้นอย่างแท้จริงจะถูกขจัดออกไปได้และผู้ทำข้อสอบจะได้ประโยชน์จากการที่มีโอกาสที่จะแสดงความเข้าใจที่มีต่อเรื่องที่อ่าน โดยปราศจากอุปสรรคจากการมีทักษะการอ่านหรือความสามารถในการเขียนในภาษาที่สองที่ไม่ดีนัก

อาจสรุปได้ว่าการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาที่สอง ที่มีการใช้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ของผู้เรียนเข้ามาเกี่ยวข้องทั้งในการเขียนข้อคำถาม และการให้ผู้ทำข้อสอบสามารถตอบโดยใช้ภาษาของตนเองนั้น จะทำให้สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนโดยขจัดเรื่องความเข้าใจผิดในตัวคำถามที่เขียนโดยใช้ภาษาที่เรียน และถ้าผู้เรียนสามารถเขียนแสดงความเข้าใจของตนเป็นภาษาของตนเอง จะช่วยเพิ่มความตรงของแบบสอบได้ จากทฤษฎีของ เอ็ม เอ เฮิร์นสเบเชอร์ ที่กล่าวว่าการทดสอบอาจเป็นแหล่งเพิ่มเติมความรู้ที่ช่วยพัฒนารูปแบบทางความคิดของผู้ทำข้อสอบได้ และจากลักษณะที่แตกต่างกันของภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาว่า ภาษาที่ใช้ในแบบสอบและลักษณะของเรื่องที่อ่าน มีผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างไร โดยจะเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ จากการทำแบบทดสอบที่เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเฉพาะทางที่ผลิตกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีที่สำคัญของประเทศ โดยทำการศึกษาเฉพาะนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ทั้งนี้เพราะคณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากที่สุด (งานทะเบียนและสถิตินักศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ , 2539) และเนื่องจากทักษะการอ่านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมในการศึกษาต่อไป เป็นทักษะสำคัญที่จะช่วยให้นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้อันจะเป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพของตนต่อไป การสอนภาษาอังกฤษในสถาบันเหล่านี้มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ตามสาขาของตน ทำให้นักศึกษามีความจำเป็นอย่างมากที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ชั้นปีที่ 1 เนื่องจากตามหลักสูตรการเรียนการสอนของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าได้ระบุให้วิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาพื้นฐานในชั้นปีที่ 1 ซึ่ง

ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางแก่ผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการปรับปรุงทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาให้มีความสามารถในการอ่านดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่อ่านเรื่องที่มีลักษณะเป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 ที่ทำแบบสอบความเข้าใจในการอ่านที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษและภาษาไทย
3. เพื่อวิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเรื่องที่อ่านกับภาษาที่ใช้ในแบบสอบที่มีต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1

สมมติฐานของการวิจัย

จากงานวิจัยของ อาเดล แอบด์ แอลฮาลิม เอลชีค (Adel Abd Elhalim Elsheikh , 1986 : 2869-A) ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะของนักศึกษาคณะเภสัชศาสตร์และทันตแพทย์ศาสตร์ พบว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนมากกว่าภาษาอังกฤษทั่วไป และยังพบว่านักศึกษาสามารถทำข้อสอบที่มีบทความเกี่ยวข้องกับวิชาที่เรียนได้ดีกว่าบทความที่ไม่คุ้นเคยและจากทฤษฎีของ เอ็ม เอ เยิร์นสเบเชอร์ (M.A. Gernsbacher's theory) ที่กล่าวว่าแหล่งความรู้ที่ผู้ทำข้อสอบได้นั้นมิได้มาจากบทอ่าน ความรู้พื้นฐาน และความรู้ทางภาษาเท่านั้น แต่อาจมาจากการทดสอบด้วย และจากงานวิจัยของ อี โชฮาร์มี (E. Shohamy , 1984 : 147-170) และงานวิจัยของ ซี เอ็ม กอร์ดอน (C.M. Gordon , 1987 cited by C. M. Gordon and David Hanauer , 1995 : 300-303) ที่พบว่าภาษาที่หนึ่ง หรือภาษาที่สองที่ใช้เขียนข้อคำถามและใช้ในการตอบคำถามมีผลต่อการแสดงออกในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

1. นักศึกษามีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะสูงกว่าการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป

2. นักศึกษาที่ทำแบบสอบวัดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย จะมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่ทำแบบสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ

3. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะของเรื่องที่อ่านกับภาษาที่ใช้ในแบบสอบความเข้าใจในการอ่านต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอังกฤษของนักศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิศวกรรมศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

2. ตัวแปรในการวิจัยนี้ประกอบด้วย

ตัวแปรต้น คือ ลักษณะของเรื่องที่อ่าน ได้แก่ บทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะและบทอ่านที่เป็นภาษาอังกฤษทั่วไป และภาษาที่ใช้ในแบบสอบความเข้าใจในการอ่าน ได้แก่ แบบสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาอังกฤษ และแบบสอบที่เขียนข้อคำถามเป็นภาษาไทย

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

ข้อจำกัดของการวิจัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ประกอบไปด้วย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เนื่องจากในการขอความร่วมมือในการวิจัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังไม่สามารถให้ความร่วมมือในการวิจัยได้ ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จึงประกอบไปด้วยนักศึกษา คณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถของผู้อ่านในการทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านที่เป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ ซึ่งเป็นภาษาเขียนให้ตรงกับความตั้งใจของผู้เขียน ซึ่งความเข้าใจในการอ่านนี้วัดได้จากคะแนนในการทำแบบสอบที่ผู้วิจัย

สร้างขึ้น ประกอบด้วยความเข้าใจในการอ่าน 3 ระดับ (Martha Dallman and others , 1978 : 197 – 203) ดังต่อไปนี้

1. ความเข้าใจระดับข้อเท็จจริง หมายถึง ความเข้าใจข้อมูลที่กล่าวไว้ตรง ๆ ในบทอ่าน ประกอบด้วย การรู้ความหมายของคำ การหาใจความสำคัญและหารายละเอียด

2. ความเข้าใจระดับตีความ หมายถึง ความสามารถในการเข้าใจสิ่งที่ไม่ได้กล่าวไว้ตรง ๆ ในบทอ่าน แต่จะใช้ความสามารถในการสรุปอ้างอิง และลงความเห็น ประกอบด้วยการย่อความ การได้มาซึ่งข้อสรุป การทำนายผลที่จะเกิดตามมา

3. ความเข้าใจระดับประเมินค่า หมายถึง การประเมินค่าสิ่งที่อ่าน โดยใช้ข้อมูลจากบทอ่านมาพิจารณาอย่างมีเหตุผล โดยอาศัยความรู้หรือประสบการณ์ในเรื่องนั้นในการตั้งเกณฑ์ มาตรฐาน และประเมินค่า

2. ลักษณะของเรื่องที่อ่าน หมายถึง เนื้อหาที่นำมาให้อ่าน ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษทั่วไปและภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ

ภาษาอังกฤษทั่วไป หมายถึง ภาษาอังกฤษที่คัดแปลงมาจากหนังสืออื่น ๆ และมีเนื้อหาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องทั่ว ๆ ไป ในชีวิตประจำวัน

ภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ หมายถึง ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อหาทางวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่

3. ภาษาที่ใช้ในแบบสอบ หมายถึง ภาษาที่ใช้ในการเขียนข้อคำถามและภาษาที่ให้ผู้ทำข้อสอบตอบสนอง เป็นภาษาไทยและภาษาอังกฤษในการทดสอบความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษ

4. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 หลักสูตร 4 ปี จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการปรับปรุงทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน

2. เป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนในการจัดทำแบบสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ ที่ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านของผู้เรียน

3. เป็นแนวทางแก่ผู้วิจัยในการศึกษาสิ่งที่มีผลต่อทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ